

הערות לפסק: ימי תל-חי

1. תacen שבאותו זמן נותרו במטולה רק המשפחות. ב"תיחשיבנה" צורף העז, היו רק גברים שישנו כולם על מעין איצטבה גדולה ולא היה סידור מתאים לנשים ולילדים.
2. בסופה של התקופה נותרו כפרי הנוצרים הרושים ושודדים וכל התושבים עזבו, להוציא את משפחת פרנץ' מהכפר קלעה, אותה הוכרתי בפרק קודם.
3. התעלות ששימשו להשקיית שדות התירס.
4. הרצלל ובינימין מונטר חזרו מנבטיה למחרת היום.
5. העיירה הראשונה - 4.1.1920. השנייה - בערך 3-4.3.1920.
6. דגניה ב' בראשיתה הייתה קבוצה שפיטה מדגניה א'.
7. היחיד בדגניה ב' שידע לורווע "ביד", היה קרינסר, אחורי כן חבר נהלל. והוא נעדר אותו זמן מהמקום.
8. שושני, חבר גניגר לאחר מכן, היה תמיד מספר איך הנער עמצע אל פרץ בכך כאשר מתה הפירדה.
9. על שנייאורסון, ראה להלן.
10. היה זה בערך ב-10 בפכראוואר.
11. ה"שוד" או הגבתא בהפשטה הבגדים ולקירתה הנשק. לא היה לאנשים רכוש אחר.
12. לא עלה על דעתנו שנעוזב את המקום. לו חשבנו על כן, בלי ספק היו מובילים חלק מהרכוש לכפיים העربיים בסביבה. היו שומרים עבורהו ברצון ספרים, רהיטים, כל'י עבודה. כל אלה לא עניינו אותם. מי מאייתנו שהספיק לנקחת מהבית שמייקה, בנדלקת. השאר - ניטה'.
13. בכלל, הייתה מסוגל יותר מאחרים למשימות כאלה. הכרתי את השבילים הדרכים, ידעת ערבית וידעת לנוהג בבעל חיים.
14. ואוסיף שנוסרוי החוקרים של התקופה אפשר להבין שייעקב פעל ביום הקרב באופן יוצא מן הכלל, תרתי משמע.
15. אני מקבל את הנדרת נקדימון רוגל בספרו "חוiot לא עורך", כביכול לא היה עורך לחווית זו. הייתה תענט אנשים בלתי פוסקת לגיל. המוסדות בעורך לא נח ולא שקטו. חסר ארנון. חסרו מסגרות מחייבות, התקשרות היה בימים הרם איטית ביותר, אלה היו הסיבות לששלון. היה עורך, עורך עוזר ופעיל.
16. בט של חסין אל יוסוף, שנרגן זמן מה קודם לכן ע"י ערבים.
17. אחרי החוריה בסוף הקיץ התגלו סכסוך וציני על אדמות בין שתי הקבוצות. הסכסוך נמשך שנים מס' ספר, היה מקרה ואלכסנדר זיד שעזב את כפר גלעדי ו עבר לתל-חי, שכב עם ילדיו על ותלמים למטע חריש שטח על ידי אנשי כפר גלעדי. לבסוף פסקו אנשי